

Reactie op wetsvoorstel BIG II

Werkende als psycholoog/diagnosticus & behandelaar binnen een jeugdzorginstelling (Bijzonder Jeugdwerk) wil ik graag reageren op dit wetsvoorstel. Ik ben momenteel via de tijdelijke wegingsregeling in opleiding tot kinder- en jeugdpsycholoog NIP/SKJ. Net als mijn collega's orthopedagogen die in dat kader in opleiding zijn tot orthopedagoog-generalist.

Ik denk dat het geen kwade zaak is wanneer de OG opgenomen wordt in het BIG-register, echter dient in mijn ogen dan wel een gelijktijdige opname te komen van de K&J-psychologen in het BIG. Dit omdat er anders grote verschillen in ongelijkheid komen tussen twee gelijkwaardige beroepen. Mijn collega die een soortgelijke opleiding volgt, mag (indien het wetsvoorstel nu alleen voor OG wordt aangenomen) bij afronding ervan wel de BIG-registratie voeren en ik niet, dit staat haaks op elkaar en daar kan ik mij niet in vinden.

Het NIP heeft voor K&J eenzelfde wetsvoorstel ingediend in 2015. Ik zou u daarom willen adviseren, om dubbel werk en ongelijkheid tussen beroepen te voorkomen, nu beide wetsvoorstellen (OG en K&J) samen te nemen en deze gelijktijdig te behandelen.

Daarnaast wil ik graag nog enkele inhoudelijke argumenten aandragen waarom het noodzakelijk is dat de K&J psycholoog NIP opgenomen moet worden in de wet BIG.

Binnen mijn organisatie werk ik veelal met kwetsbare jongeren, die vaak ook na hun 18^e nog binnen de instelling verblijven (bijv. doorstromen naar een groep meer gericht op beschermd/begeleid wonen). Deze jongeren zijn dan feitelijk 18 jaar, sociaal-emotioneel zijn zij veelal jonger. Belangrijk is dat deze jongeren gebruik kunnen blijven maken van behandeling/begeleiding door experts op kind- en jeugdgebied. Dat zij aangestuurd blijven worden door iemand die kennis en kunde in zich heeft op dit vlak is van belang. Vaak worden deze jongeren door experts op volwassen gebied veel te hoog ingeschat en dus overvraagd, waardoor problemen juist vergroot worden in plaats van verminderd.

Daarnaast is continuïteit van zorg aan deze kwetsbare jongeren, die vaak veel hebben meegemaakt, van groot belang. Moeilijk te verkopen is al aan deze jongeren en hun cliëntensysteem, dat hulp na hun 18^e alleen door kan gaan bij "een BIG-geregistreerde professional". Indien het dan dus ook nog zo zou zijn dat een OG-er hierdoor wel en K&J-er niet mag werken met deze (jong)volwassenen, wordt het erg ingewikkeld. Kortom cliënten mogen niet de dupe worden van schotten tussen stelsels en beroepen.

Tot slot is deze continuïteit van zorg aan kwetsbare jongeren belangrijk in het kader van kosteneffectieve zorg. Deze jongeren hebben vaak weinig vertrouwen in de hulpverlening. Wanneer ze eenmaal enigszins een band hebben opgebouwd met een behandelaar, zou dit niet alleen weer een faalervaring voor de jongere zijn wanneer de desbetreffende behandelaar de zorg niet kan doorzetten vanwege de genoemde schotten, maar ook zal dit extra kosten met zich meebrengen. Een jongere moet dan overstappen naar een andere behandelaar met wie hij/zij een nieuwe band moet opbouwen. Dit kost weer tijd en dus geld, voordat er daadwerkelijk aandacht besteed kan worden aan behandeldoelen.

Inge Suurland- de Koning
PSYCHOLOOG NIP